

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ὕπ' ἀριθ. 2/2018

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 14ῃ Μαΐου 2018

Πρὸς
τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν
τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

**«Ἀδελφοί, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων»
(Α' Ἰωάν. ε', 21)**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπιτά,

Δέν ὑπάρχει μεγαλυτέρα εὐλογία ἀπὸ τὸ νὰ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος ὅτι εἶναι ἓνα δημιουργημα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί, ταυτοχρόνως, νὰ βιώνει τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ πρωτοτύπου του, μέσα στὴν Κιβωτὸ τῆς Σωτηρίας, δηλαδή μέσα στὴν Ἁγία μας Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Τὸ πλῆθος τῶν Ἁγίων τῆς Πίστεώς μας ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ πίστις δέν εἶναι, ἀπλῶς, μία θεωρία, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια καί ἡ μοναδικὴ πραγματικότητα περὶ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου, πού, ἐάν θέλει ὁ ἄνθρωπος καί ἀγωνισθεῖ, μπορεῖ νὰ τὴ βιώσει, νὰ τὴ ζήσει.

Ἀντιθέτως, δέν ὑπάρχει μεγαλυτέρα συμφορὰ καί χειρότερο πνευματικὸ βάραθρο ἀπὸ τὸ νὰ ἀγνοεῖ ὁ ἄνθρωπος τὸν Δημιουργό του, νὰ ἀποδίδει θεϊκὲς ιδιότητες σέ ἄψυχα ἀντικείμενα, νὰ θεοποιεῖ ὑπάρξεις καί πρόσωπα θνητά καί νὰ θεωρεῖ ὡς οὐράνιες ἀποκαλύψεις κάποιες ἀνθρώπινες πλανεμένες διδασκαλίες καί ἰδεολογίες ἢ θρησκείες, πού ἔχουν δημιουργήσει ἄνθρωποι.

Προξενεῖ δέ ἀλγεινὴ ἐντύπωση τὸ γεγονός, ὅτι σ' αὐτόν τόν ΚΑ' (εἰκοστό πρῶτο) αἰῶνα ὅπου ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐπιτρέπει νὰ ζοῦμε, μέσα στό ζενίθ τῆς Ἐπιστήμης καί στό ἀπόγειο τῆς τεχνολογίας, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὀλοένα καί περισσότερο, αὐξάνει ἡ πλάνη καί ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ Θεό.

Πρόσωπα πού θά ἀνέμενε κανεῖς, ἀκριβῶς λόγω τῆς ποικίλης μορφώσεώς τους, νὰ εἶναι σέ θέση νὰ ξεχωρίσουν τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψεῦδος, ἀντιθέτως, παρουσιάζουν, εἴτε συνειδητῶς εἴτε ἀσυνειδήτως, μία ἀποστασιοποίηση ἀπὸ τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸ καί μία ἀρρωστημένη προσκόλλησι στό σκότος.

Αὐτὴ ἡ ἀποστασιοποίηση ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ συμβαίνει, γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ, ἀφ' ἑνός ὅτι ἡ γνησία χριστιανικὴ ζωὴ δέν εἶναι μία ἀπλῆ ὑπόθεσι ἢ μία φιλοσοφικὴ πρακτικὴ, καί ἀφ' ἑτέρου γιὰ νὰ φανεῖ καθαρά ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι αὐτὸ μόνο πού φαίνεται ἔξωτερικά, δηλαδή ἡ σάρκα του, τὸ σῶμα του, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἀόρατη καί ἀθάνατη ψυχὴ του, πού δίνει ζωὴ καί κινεῖ τὸ σῶμα του.

Η ψυχή του ανθρώπου δέν είναι δυνατόν νά χορτάσει μέ τήν ύλη καί τήν τεχνολογία. Ὡς ἄυλη πού εἶναι, ἔχει ἀνάγκη τόν προσωπικό Θεό της, κατ' εἰκόνα τοῦ ὁποίου δημιουργήθηκε. Τόν Χριστό, τό πρωτότυπό του καί τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τίς ὁποῖες λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν Χριστό διά τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων καί τοῦ Ὁρθοδόξου τρόπου βιοτιῆς, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται, δηλαδή ἀναγέννηση τῆς ψυχῆς του.

Αὐτό τό θεϊκό πλεονέκτημα τῆς Ὁρθοδοξίας, τό γνωρίζουν πολύ καλά ὅσοι λύκοι ἔρχονται *«ἐν ἐνδύμασι προβάτων»* (Ματθ. ζ', 15), γιά νά κατασπαράξουν τό λογικό ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ. Ὅσοι, δηλαδή, γίνονται ὄργανα τοῦ ἐχθροῦ (Διαβόλου). Διότι δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πίσω ἀπό τά πρόσωπα καί τίς διάφορες ὀργανώσεις, πού κάθε τόσο ἐμφανίζονται καί πού σκοπό ἔχουν νά ἀποσπάσουν τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπό αὐτήν καί νά τά κάνουν δικά τους, εὐρίσκεται *«ὁ ὄφις ὁ μέγας ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος καί ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τήν οἰκουμένην ὅλην», σύμφωνα μέ τόν ἀψευδῆ λόγο τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως* (Ἀποκ. ιβ', 12).

Ὅλα αὐτά τά πολυάριθμα συστήματα τῆς πλάνης, τῆς παραθρησκείας, τοῦ ὕλισμοῦ καί τοῦ ἀθεϊσμοῦ πού συνατᾶ κανεῖς σήμερα, συστηματικῶς ἐκμεταλλεύονται τήν ἄσβεστη δίψα τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν ἀλήθεια, τήν ἀνάγκη ἀναψύξεως ἀπό τίς θλίψεις καί τίς τλαιπωρίες τῆς ζωῆς του καί τό ἀβέβαιο τοῦ μέλλοντος, μέ σκοπό νά παρασύρουν καί νά διαμορφώσουν ἀνελεύθερες προσωπικότητες, ὅπου τελικῶς θά τίς ἐκμεταλλεύονται, ἀκόμα καί σ' αὐτόν τόν οἰκονομικό, ἀλλά, ὅπως βλέπουμε, καί στόν σωματικο-σαρκικό τομέα. Ὅμιλοῦμε, πλέον ἐδῶ, ὄχι γιά πνευματική ζωή καί κοινωνική πρόοδο, ἀλλά γιά ὀπισθοδρομισμό μέ τί χειρότερη μορφή. Αὐτή, δηλαδή, τῆς Νεοειδωλολατρίας.

Καί ὅπωςδήποτε σ' αὐτήν συμβάλλει καί ἡ ὕλιστική νοοτροπία τῆς σημερινῆς κοσμικῆς ζωῆς, μέ κυρίαρχο σύνθημα τό *«φάγωμεν πίωμεν αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν»* (Α' Κορ. ιε', 32).

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος θεοποιεῖ τόν στόμαχο καί τήν κοιλία του (Φιλ. γ', 19), τότε εἶναι ἔτοιμος νά πέσει, μᾶλλον ἤδη ἔχει ξεπέσει ἀπό τό ἐπίπεδο στό ὁποῖο εἶχε δημιουργηθεῖ, μέ ἀποτέλεσμα νά κατανατᾶ, νά σκοτίζεται ὁ ἡγεμόνας νοῦς του καί, ἔτσι, νά πραγματοποιεῖται ὁ λόγος τοῦ Ντοστογιέφσκυ, ὅτι *«δίχως Θεό, τά πάντα ἐπιτρέπονται»*. Τό τραγικό εἶναι ὅτι, ἔτσι, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, εἴτε ὁ νέος εἴτε ὁ ὄρμος, ζεῖ μέσα σέ μία περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα πνευματικῆς δουλείας ἀπό κάθε ἄποψη, μέσα στήν ὁποία ἐκτρέφεται τό πνεῦμα αὐτό τῆς Νεοειδωλολατρίας.

Ὁ ἀνεργάτιστος καί ἀκατήχιστος στά θέματα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως σημερινός ἄνθρωπος πιστεύει καί λατρεύει σύγχρονα εἰδῶλα καί πλάνες, γιά τά ὁποῖα μάλιστα ἀρνεῖται τήν ὁποιαδήποτε καλοπροαίρετη καί ἀντικειμενική κριτική, ἐπειδή ἔχει πεισθεῖ γιά τήν ἀλήθεια τῆς πλάνης του. *«Θεός γιά κάθε ἄνθρωπο εἶναι ὅ,τι τοῦ κλέβει τήν καρδιά καί εἶναι προσκολλημένος σ' αὐτό»* (Ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος), εἴτε ἄνθρωπος εἶναι αὐτό, εἴτε κτίσμα, εἴτε φιλοσοφική θεωρία. Οἱ σύγχρονες αὐτές θεότητες καί τά εἰδῶλα ζητοῦν, διά τῶν φορέων τους, ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἀπό ὅσα πρόσωπα ἐμπλακοῦν στά γρανάζια τους, νά γίνουν κατά πάντα ὁμοιοί τους: Ἀπό τόν τρόπο ἐνδυμασίας καί συμπεριφορᾶς, ἕως καί τά πλέον σοβαρά ἐπίπεδα τῆς ζωῆς.

Ἄγαπιοί ἀδελφοί, στῶμεν καλῶς! Ἡ ἀλήθεια περί τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ στόν κόσμο διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του, πού εἶναι μόνον ἡ Ὁρθόδοξη. Αὐτή μόνον ἡ πίστις σώζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν πλάνη καί τόν ὀδηγεῖ στή

Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, γιά τήν ὁποία ὁ Χριστός μιλάει συνεχῶς στό εὐαγγέλιο, καί στήν ὁποία εἰσέρχεται κάποιος, ὅταν καθαρῖσει καί ἀγιάσει τό σῶμα καί τήν ψυχή του.

Ἄς μή λησμονοῦμε ποτέ ὅτι, ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, εἴμαστε ἀπόγονοι ἡρώων καί μαρτύρων. Ἐκείνων, δηλαδή, τῶν Ὁρθοδόξων πού ἔδωσαν καί αὐτήν τί ζωή τους γιά τήν αὐθεντική ἐλευθερία τοῦ πνεύματος, τῆς Πατρίδος καί τῆς κοινωνίας.

Ὡς ἐκ τούτου, ὀφείλουμε νά κλείνουμε τά ὦτα καί τίς θύρες πρὸς κάθε ἕναν πού ἔρχεται, εἴτε μέ θράσος εἴτε ὑπόουλως, νά μᾶς φέρει **«Ξένην διδαχήν» (Β' Ἰωάν., 10)**. Ταυτοχρόνως δε, ἐπιβάλλεται νά καταρτίζουμε ἑαυτούς καί ἀλλήλους στήν ἅγια πίστι καί διδασκαλία πού αὐθεντικά κατέχει καί κηρύσσει ἡ Ἐκκλησία μας καί πού ἐβίωσαν οἱ Ἅγιοι τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἄς στρέψουμε τίς καρδιές μας, ἰδίως ἐκεῖνες τῶν νέων ἀνθρώπων, πού **«εἶναι πλασμένοι γιά τόν ἡρωϊσμό»**, στίς μεγάλες καί ἀκατάλυτες ἀξίες, στίς αἰώνιες ἀλήθειες τοῦ Ἱ. εὐαγγελίου. Ἔτσι, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὅλα τά σύγχρονα εἴδωλα, οἱ πλάνες καί τά ψεύδη θά ἐξαφανισθοῦν ἀπό τί ζωή μας. Τέλος, ἄς γνωρίσουμε, μέσα ἀπό τό εὐαγγέλιο, τί διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἁγιαστική ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί ἄς ἀγαπήσουμε τόν Χριστό ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καί ἄς ἀγωνισθοῦμε, ὥστε νά γίνουμε ἀνθρωποὶ πραγματικοί, πού ὡς πρῶτιστο σκοπό στή ζωή τους θά ἔχουν τόν ἐξαγιασμό καί τί μετάβαση στό «καθ' ὁμοίωσιν» τοῦ Χριστοῦ.

«Τεκνία μου, διασαλπίζει ὁ Μαθητής τῆς ἀγάπης, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, φυλάξατε ἑαυτούς ἀπό τῶν εἰδώλων» (Α' Ἰωάν. ε', 21). Ἀμήν.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων

Σημείωση:

Ἡ ὡς ἄνω Ἐγκύκλιος νά ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίας, ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος, κατὰ τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς 20 Μαΐου 2018.